

צמחני' צאלף דלת וכו' ותני עלה המקלל
 צכולן ר"מ מחייב וחכמים פוטרים וכו' ותנא
 צצרייתא קתני דלא מחייב אלא אשם המיוחד
 והדצר ידוע דלא מקרי שם המפורש ולא
 המיוחד אלא שם הויה אבל אדנות לא מקרי
 לא שם המפורש ולא שם המיוחד, אולם
 צפשוט דצרי הרמז"ס צפ"ו מייסודי התורה
 ה"צ משמע דגם אדנות הוא בכלל שם
 המפורש וז"ל ושבעה שמות הם, השם הנכתב
 ציו"ד ה"א וכו' והוא שם המפורש או הנכתב
 אדנות וקל ואלוק עכ"ל ולפי הגירסא דלפנינו
 מנה שם הויה ושם אדנות כאחד וצ"כ דגם
 אדנות חשיב שם המפורש, וכן הוא פי' הר"ח
 [מובא בתוס' ד"ה פי' הר"ח], והוסיף
 הכס"מ דיש עוד גירסא לפנינו דמונה אותם
 כשתיים, ולפי"ז הוי שם אדנות כינוי ולא שם
 המפורש יוע"ש.

ובאמת שמנינו דנחלקו הראשונים צמקלל
 דתנא צצרייתא לקמן ל"ו, א, דאינו
 חייב אלא על שם המיוחד, דרש"י פירש דשם
 המיוחד הוא צן ד' אותיות ציו"ד ה"א, אולם
 הראב"ד צתו"כ קדושים פ"ט פי' וז"ל אינו
 חייב עד שיקללם צשם המפורש פ' צשם צן
 ד' אותיות כמו שהוא נקרא לאפוקי כינויין
 כגון שקי לצקות וכו' וכן הוא צר"ש שם צשם
 צן ד' אותיות כמו שנקרא צא"ד ולמעט
 כינויין הוא דאתא יעו"ש, והנה הרמז"ס
 פ"ב מהל' ע"ז ה"ז כ' וז"ל אין המגדף חייב
 סקילה עד שיפרש שם המיוחד של ד' אותיות
 שהוא אדנות וכו' שנאמר ונוקב שם ה' על

שם המיוחד חייב סקילה ועל שאר כינויין
 צאזהרה ויש מי שפירש שאינו חייב אלא על
 שם יוד הא וכו' ואני אומר שעל שניהם הוא
 נסקל עכ"ל והנה מדברי הרמז"ס האלו היה
 נראה דמאן דס"ל דאינו חייב עד שיפרש שם
 ד' אותיות דאדנות [כדעת הראב"ד והר"ש],
 ס"ל דרק על שם זה הוא דחייב ולא על שם
 הויה, דהרי הרמז"ס מסיק שם וז"ל ואני
 אומר שעל שניהם הוא נסקל עכ"ל ומצואר
 מתוך דבריו דהיא דעה שלישית, ולא כדעת
 אלו שאומרים שהוא חייב על אדנות לצד או
 כדעת אלו שאומרים שאינו חייב אלא על שם
 הויה לצד, וה"נ מצואר גם מסידור הדברים
 צרמז"ס דלכאורה ה"ל להקדים שיטות אלו
 דס"ל דרק על שם הויה חייב וכדעת היד
 רמה ורש"י ואח"כ להביא שיטת הראשונים
 דחייב גם על שם הנקרא דהיינו שם אדנות,
 וצ"כ כמש"נ דדעתם הוא דרק על שם
 אדנות חייב ולא על שם הויה וכן היה נראה
 מדברי הראב"ד והר"ש צתו"כ, יוע"ש,
 והנראה ציאר שיטתם דס"ל דהא דאמריין
 צקידושין דף ע"א כתיב זה שמי וכתיב זה
 זכרי לא כשאני נכתב אני נקרא נכתב אני וכו'
 ונקרא צאלף דלת נאמר בזה דינא, דאע"ג
 דאיכא שם הכתיבה דהוא שם הויה, מ"מ שם
 הקריאה הוא שם אדנות ולא שם הויה, ושני
 שמות הם, ושם הקריאה הוא שם צפ"ע,
 ואע"ג דצכתיבה הוי שם הויה השם המיוחד,
 אבל צקריאה [ולאו דוקא קריאת התורה] כל
 שצא לנקוב שם השם צפה הוי שמו המיוחד

והמפורש אדנות כמו שהוא נקרא, וצפרט לענין מקלל דכתיב ¹¹²³⁴⁵⁶⁷ציה ונוקב שם השם, כיון דכך היא נקיבתו של השם, דזה זכרי לדור ודור, היינו בשם אדנות, א"כ אינו חייב כ"א בשם של אדנות ולא בשם הויה, והחולקים ס"ל דכיון דכתיב בתורה שם הויה, צע"כ דאינו חייב רק כשיפרש את שם הויה ולא שם אדנות, ודעת הרמב"ם ¹¹²³⁴⁵⁶⁷צזה הוא דחייב על שניהם.

¹¹²³⁴⁵⁶⁷צזה

ולפי"ז אחיין היטב דעת רש"י שפי' מחני' ציוד ה"א בשם של ד' אותיות, ואע"ג דשם המיוחד אינו רק אחד, משום דס"ל לרש"י דצנוקב שם ד' אותיות כיון דנאמר דינא דלא ¹¹²³⁴⁵⁶⁷כמו שאני נכתב אני נקרא א"כ לאו עיקר השם הוא, ולאו משום דאסור להגות את שם ד' אותיות, אלא משום דנאמר דאדנות הוא השם הנקרא ולא שם הויה, וא"כ שם הויה אינו אלא כינוי ולא עיקר השם, והן הן דעת הראב"ד ¹¹²³⁴⁵⁶⁷והר"ש דצנוקב שם ה' אינו חייב כ"א על שם אדנות ולא על שם הויה [ודעת רש"י הוא דעכ"פ לענין מקלל דכתיב בקרא ונוקב שם הויה, הוי הדין דאזלינן בתר הכתיב ולא הקרי דגם כשקורין בתורה בלשון אדנות הוי זה קריאה של השם הויה] ודו"ק.

- מא -

דף ל"ה ע"ב תניא ר"ת בר אידי אומר הואיל ואמרה תורה השבע ואל תשבע וכו' מה השבע בשם אף אל תשבע

בשם, יוע"ש צפרש"י צד"ה השבע דכ' שבעת ה' תהיה וגו', ואל תשבע לא תשבעו צממי לשקר, וכדברי רש"י מבואר להדיא צמליתא משפטים פט"ז שבעת ה' תהיה צין שניהם ציוד הא, מכאן אתה דן לכל שבעה שבתורה הואיל וגאמרו כל השבעות בתורה סתם ופרט לך הכתוב צאחת מהן שאינה אלא ציוד הא מכאן אתה דן לכל שבעות שבתורה יוע"ש אולם צפי' הר"ח והר"ן והר"י מיגש כ' מה השבע פי' דכתיב והשביע הכהן את האשה, לא תשבע דכתיב לא תשבעו צממי לשקר יוע"ש ודבריהם צ"צ לכאורה דהרי לא מצינו שבעה בשם צסוטה אלא צקללה ולא צשבעה, וכבר הק' כן הר"ש בתו"כ פ' קדושים פ"י ה"ו יוע"ש, ר"ל דהרי צסוטה יש צ' דברים אלה ושבעה, וצגמ' סוטה י"ח, א, מבואר דשני שבעות אמורות צסוטה, אחת שבעה שאין עמה אלה דהיינו שבעה שלא נטמאת, ועוד אלה, שאם נטמאת יצאו צה וכו', אלא דגם האלה צריכה להיות ע"י שבעה וכדכתיב בקרא שבעת האלה, וס"ד שם צגמ' דהשבעה שלא נטמאת היא לפני השתיה, ואילו השבעה שיש עמה אלה היא לאחר השתיה יוע"ש והנה שם ה' מוזכר רק בשבעת האלה דכתיב יתן ה' וגו' אבל צשבעה שלא נטמאת לא כתיב כלל שם, וא"כ אין ללמוד דין שם מצוטה, דהרי לא נאמר דין שם אלא צאלה, וגם מהדין שם צאלה אין ללמוד כ"א לענין לא תקלל, ולא לענין שבעה, דאע"ג דגם צאלה